Prosincová výstava na kraji představí kolekci novoročních přání

29. 11. 2024 08:14

Adventní výstavu vánočních a novoročních přání hostí vestibul Krajského úřadu Libereckého kraje. Nese název Miroslava Lose, Ivana Antoše a řady dalších výtvarníků s názvem Pour Féliciter Miroslav Los – loutkoherec a karikaturista a přátelé a známí odevšad 1980—2024. Vernisáž se koná v pondělí 2. prosince v 16 hodin. Výstava potrvá do konce roku.

Výstava, nad níž převzala záštitu náměstkyně hejtmana pro kulturu a cestovní ruch Květa Vinklátová, je přístupná v pondělky a středy od 8.00 do 17.30, o útercích a čtvrtcích od 8 do 16 a v pátky od 8 do 15 hodin.

Část vystavených přání zapůjčili ze svých sbírek Jan Hrubý – kněz, grafik a karikaturista z Kadaně, Pavel Polák - emeritní režisér a výtvarník z Liberce a Oldřich Veselý - sběratel a spisovatel z Liberce. Řezbářské práce a fotografie s vánoční tematikou vystavuje Ivan Antoš- scénograf, ilustrátor a grafik z Liberce.

Historie novoričních přání se začala psát roku 1827, kdy si hrabě Chotek objednal u Josefa Berglera, ředitele pražské kreslířské akademie takzvané gratulační lístky, aby je svým známým a přátelům rozeslal poštou. To mu mělo ušetřit značné množství zdvořilostních návštěv.

Na přelomu 18. a 19. století pak český malíř Viktor Stretti vepsal na novoroční přání slova Pour Féliciter, dnes zkráceně PF. Tato popiska se ale používá jen v českých zemích, jinde v Evropě ji nepoužívají.

Dnes se takzvaná péedka prezentují hlavně on-line na internetu a sociálních sítích, kam se přesunula i velká část přání jednotlivců svým známým a přátelům i v rodinách mezi sebou.

Miroslav Los se narodil 21. května 1950 v Praze. Padesátá léta prožil na rozdíl od některých jiných ve šťastném dětství. Chodil na brigády Akce Z, mával prvnímu kosmonautu Juriji

Gagarinovi, Těreškovové a Fidelu Castrovi. Byl vzorný pionýr a stával u pomníčků z května 1945. Pomalu dorostl do roku 1968. A tady se všechno začalo měnit. U budovy Československého rozhlasu byl v srpnu zastřelen sovětskými vojáky jeho spolužák Ivan. Přestal mít rád Sovětský svaz a přešel na druhou stranu barikády. Seznámil se časem s celou řadou lidí z tehdejšího disentu. Celou dobu dospívání ho fascinovalo výtvarné umění a hudba, nejvíc big beat. Kreslil, modeloval a stal se třídním karikaturistou, čímž si často vysloužil řadu poznámek do žákovské knížky. Nepodařilo se mu zajistit si modrou knížku a tak roku 1970 narukoval na základní vojenskou službu. Po dvou nekonečně dlouhých letech se jako řadový vojín vrací do civilního života. Zkouší přijímací zkoušky na loutkohereckou katedru DAMU a je přijat. Následují 4 roky studia a pak angažmá v Divadle Spejbla a Hurvínka. Po několika letech nastoupil do Naivního divadla Liberec. Zde působil dlouhou řadu sezón a spolupodílel se na vynikajícím jménu libereckého Naivního divadla doma i v zahraničí. V roce 1991 toto divadlo opouští a vydává se na samostatnou uměleckou cestu. Posléze zakládá loutkový divadelní soubor Divadlo na cestě. Kromě Libereckého kraje hraje dle možností po celém území České republiky i v zahraničí. Miroslav Los se navíc stále zabývá grafikou a scénografií. Svými vtipnými kresbami a karikaturami se zařadil mezi výtvarníky tohoto žánru od počátku 70. let do současnosti.